

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 158)

z dnia 3 września 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 158)

3 września 2026 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Krzysztofa Truskolaskiego (KO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- I. informację o dokumentach, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2026) 348, 386, 413, 565 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2026) 382, 383, 389, 390, 391, 392, 396, 401, 402, 403, 404, 407, 412, 414, 420, 425, 426, 428, 429, 431, (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); C(2026) 5115, 5137, COM(2026) 384, 385, 388, 395, 408, 409, 411 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.),
- II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie procedury wydawania zezwoleń dla systemów zapewniających satelitarne usługi komunikacji ruchomej z wykorzystaniem zharmonizowanego pasma częstotliwości 2 GHz i uchylające decyzję nr 626/2008/WE (COM(2026) 311 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,
- III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat postępów w osiąganiu ogólnounijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO₂ (COM(2026) 252 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Michał Gramatyka** sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Galos** podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, główny geolog kraju wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz, Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej, **Wojciech Miller** – ekspert ds. legislacji w Biurze Ekspertyz i Ocen Skutków Regulacji, **Kamilla Kurczewska i Jacek Lipiec** – specjaliści ds. systemu gospodarczego z BEOS.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji, ministrów, a także towarzyszące im osoby.

Przechodzimy do pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej COM(2026) 348, 386, 413, 565; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. COM(2026) 382, 383, 389, 390, 391, 392, 396, 401, 402, 403, 404, 407, 412, 414, 420, 425, 426, 428, 429, 431; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. C(2026) 5115, 5137, COM(2026) 384, 385, 388, 395, 408, 409, 411. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą

zgłosić uwagi, czy też, zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie procedury wydawania zezwoleń do systemów zapewniających satelitarne usługi komunikacji ruchomej, z wykorzystaniem zharmonizowanego pasma częstotliwości 2 GHz, i uchylające decyzję nr 626/2008/WE COM(2026) 311 wersja ostateczna oraz odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pan minister Michał Gramatyka, sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji. Panie ministrze, bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Michał Gramatyka:

Bardzo dziękuję. To pasmo, o którym pan przewodniczący wspomniał, w 2009 roku zostało licencjonowane dla amerykańskich firm, znanych państwu zapewne, które są dostarczycielami zestawów komunikacji satelitarnej. Natomiast te licencje wygasają w 2027 roku i Komisja Europejska ma zamiar podzielić to pasmo w inny sposób – w sposób zabezpieczający między innymi budowę europejskiego bezpiecznego systemu łączności rządowej, tak zwanego IRIS 2.

Polski rząd popiera to stanowisko. Wskazujemy oczywiście na pewne elementy, które w naszym przekonaniu wymagają tuningu, natomiast sama decyzja spotyka się z naszym poparciem. Oczywiście, jeżeli chodzi o szczegóły, jestem do państwa dyspozycji. Bardzo proszę o akceptację. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Posłem sprawozdawcą jest pan poseł Selin. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Rzeczywiście, tak jak powiedział pan minister, ostatnia decyzja w tej sprawie została wydana, jak dobrze liczę, 17 lat temu. Powiedział pan, że beneficjentami zarządzania tym pasmem częstotliwości były firmy z USA, ale ja sprawdziłem. One są zarejestrowane Inmarsat Ventures Limited w Wielkiej Brytanii, a Solaris Mobile Limited w Irlandii, co oczywiście nie wyklucza, że to są firmy amerykańskie, ale zarejestrowane były na terenie państw europejskich w czasie, kiedy jeszcze Wielka Brytania była w Unii Europejskiej.

Problem z tym rozporządzeniem polega tylko na tym, że więcej władzy ma być oddanej do Komisji Europejskiej niż do krajów członkowskich. I tutaj rzeczywiście na parę pytań należałoby odpowiedzieć, bo przyszłych operatorów zarządzania tą częstotliwością od przyszłego roku będzie wybierać już teraz wyłącznie Komisja Europejska, bez konsultowania z krajami członkowskimi. I czy to jest bezpieczne? Chciałbym po prostu zapytać o stanowisko rządu w tej sprawie. I również dopytać o opłaty, które będą z tego wynikały, bo to też jest niejasne w tym rozporządzeniu. Czy wszystkie opłaty – to wprawdzie nie są duże pieniądze, ale jednak chodzi też o symboliczne podejście do tego – czy wszystkie opłaty będą spływały tylko i wyłącznie na konto Komisji Europejskiej, czy też do budżetu europejskiego, czy też będą z tego korzystać kraje członkowskie?

Wątpliwości, które rząd sygnalizuje w swoim dokumencie, dotyczą między innymi tego, że te koncesje mają być wydawane na 40 lat, jeśli dobrze pamiętam, 20 plus 20. Opierając się na opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji naszej Kancelarii Sejmu, chciałbym dopytać, czy rząd nie uważa, że to jest za długo? Bo sytuacja technologiczna w tej dziedzinie wysyłania częstotliwości radiowych z ziemi w kosmos zmienia się dynamicznie. Na przykład w porównaniu z 2009 rokiem, kiedy ostatni raz wydawano takie decyzje, stało się tak, że strategia SpaceX, tej amerykańskiej firmy, doprowadziła do tego, że już obsługuje 65% wszystkich aktywnych satelitów poprzez konstelację Starlink. To jest dosyć znana rzecz i to pokazuje, jak szybko ta sytuacja się zmienia. W związku z tym rzeczywiście rząd chyba słusznie wskazuje, że być może wydawanie decyzji na 40 lat do przodu jest przesadą, bo w międzyczasie bardzo dużo może się zmienić.

Tak że chciałem o to dopytać. Chciałem dopytać o te opłaty i jeszcze o autoryzację, koordynację i dopuszczenie do użytkowania naziemnych elementów. Czy to nie powinno pozostać w kompetencji państw członkowskich – to też sygnalizujecie – a nie Komisji Europejskiej. I to właściwie wszystko. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Otwieram dyskusję. Nie widzę. Panie ministrze.

Sekretarz stanu w MC Michał Gramatyka:

Bardzo dziękuję za bardzo profesjonalne stanowisko. Z dużym szacunkiem odbieram to stanowisko. Te dwie kluczowe kwestie zasygnalizowane przez pana posła znalazły refleksję w stanowisku rządu. To znaczy, formułujemy kwestie opłat do dyskusji, formułujemy również kwestie certyfikacji urządzeń naziemnych.

Jeżeli chodzi o takie bardziej filozoficzne podejście do sprawy, to znaczy, to 40 lat w naszej ocenie nie przeszkadza. To daje pewną stabilność inwestycyjną. Rzeczywiście dzisiaj cały ten rynek jest zdominowany przez jedną firmę, czyli przez firmę SpaceX. Nawet właściciele licencji, które wygasają w 2027 roku, to są firmy przejęte albo firmy, których przejęcie zostało zapowiedziane przez tę właśnie firmę SpaceX. W naszym ekosystemie gospodarczym SpaceX de facto nie ma konkurencji. Jedynym konkurentem, który mógłby stawiać w szranki ze Starlinkiem, jest, nie wiem, jak to jest po chińsku, ale po polsku to się nazywa „konstelacja tysiąca żagli”, ale ten operator jest niedostępny, zważywszy na to, że jest operatorem chińskim i jakby nie ma tej polityki konkurencyjnej. Czyli opłaty i kwestia certyfikacji zostały przez rząd zaadresowane.

To, co jest istotne w nowym podejściu Komisji, to po pierwsze podział tego pasma na, jak gdyby, dwa podpasma: przeznaczenie jednego z tych podpasem tylko dla firm z Unii Europejskiej, dopuszczenie firm spoza Unii Europejskiej do drugiego. No i też wyznaczenie pewnego zakresu częstotliwości dla IRIS 2, czyli dla bezpiecznych systemów łączności. To powoduje, że polski rząd popiera to stanowisko. Nie wiem, czy zaspokoilem wszystkie wątpliwości. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2026) 311 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 Regulaminu Sejmu, z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat postępów w osiąganiu ogólnounijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO₂, COM(2026) 252 wersja ostateczna, i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd reprezentuje pan minister Krzysztof Galos, podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, główny geolog kraju Krzysztof Galos:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, w swoim sprawozdaniu Komisja Europejska oceniła postępy w rozwoju rynku CCS, czyli *Carbon capture and storage*, w Unii Europejskiej na podstawie raportów państw członkowskich, przedsiębiorstw oraz krajowych planów na rzecz energii i klimatu. Do 2030 roku planowane są znaczące inwestycje w instalacje CCS, choć szacunki dotyczące przyszłych zdolności składowania różnią się w zależności od źródła. Do lutego 2026 roku status projektów strategicznych, zgodnie z rozporządzeniem Net Zero Industry Act, uzyskało 7 projektów CCS, a rozwój sektora jest wspierany znaczącymi środkami unijnymi, między innymi z Funduszu Innowacyjnego, instrumentu CEF i programu „Horyzont Europa”. Łącznie udzielono wsparcia około 90 projektom na łączną kwotę niemal 7 mld 800 mln euro. Komisja Europejska oceniła, że osiągnięcie do 2030 roku celu 50 mln ton zdolności zatłaczania CO₂ pozostaje możliwe przy skutecznej współpracy państw członkowskich i uczestników rynku.

Rząd RP w swoim stanowisku popiera rozwój CCS i zamierza kontynuować działania wspierające te technologie w Polsce, jednak ocenia, że osiągnięcie unijnego celu w tej perspektywie czasowej 2030 jest mało realne. Postuluje zatem uwzględnienie w przyszłych raportach Komisji szerszego zakresu danych i niezależnych analiz pod kątem oceny ich możliwości. Rząd podkreśla, że skuteczny rozwój rynku CCS wymaga równoległego rozwoju wychwytu, transportu, składowania i – tam, gdzie to możliwe – także wykorzystania CO₂, w tym infrastruktury transgranicznej. Wskazuje również na znaczenie regionu Morza Bałtyckiego dla rozwoju składowania

CO₂ – przynajmniej potencjalne znaczenie regionu Morza Bałtyckiego – oraz potrzebę większego wykorzystania unijnego wsparcia przez krajowe podmioty.

Technologie CCUS są szczególnie istotne dla przemysłu cementowego i innych sektorów wysokoemisyjnych, ponieważ umożliwiają redukcję emisji przy zachowaniu konkurencyjności i odporności gospodarki. Uwagę zwraca znacząca liczba projektów, które otrzymały dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej. Polska w swoim raporcie przekazanym do Komisji Europejskiej za rok 2024 przekazała informacje o dwóch polskich projektach: ECO2CEE oraz Go4ECOPlanet.

Rząd RP uznaje zatem za zasadne kontynuowanie dotychczasowych działań na rzecz rozwoju rynku CCUS w Polsce, obejmujących doskonalenie krajowych ram regulacyjnych, identyfikację potencjalnych lokalizacji składowania CO₂, rozwój współpracy międzynarodowej oraz wspieranie udziału polskich podmiotów w unijnych instrumentach finansowych przeznaczonych na rozwój technologii dekarbonizacyjnych.

Jednocześnie rząd RP będzie kontynuował prace związane z wdrażaniem rozporządzenia Net Zero Industry Act oraz opracowaniem krajowych rozwiązań wspierających rozwój technologii CCS i CCUS, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb sektorów przemysłowych o wysokich emisjach procesowych, o których już wspominałem. Działania te powinny przyczyniać się zarówno do realizacji celów klimatycznych, jak i do utrzymania konkurencyjności polskiej gospodarki, zwłaszcza tych sektorów wysokoemisyjnych, a także bezpieczeństwa dostaw, strategicznych projektów oraz zatrudnienia w sektorach przemysłowych objętych transformacją. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Posłem sprawozdawcą jest pan poseł Rafał Bochenek. Bardzo proszę pana posła.

Poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dzień dobry państwu. Panie przewodniczący, szanowni państwo, analizowany dokument potwierdza, że unijny cel 50 mln ton rocznej zdolności zatłaczania w różnego rodzaju wyrobiskach geologicznych dwutlenku węgla do 2030 roku jest niemożliwy do osiągnięcia. Warto zwrócić uwagę, że z dokumentów zaprezentowanych przez Komisję Europejską wynika jednoznacznie, że w Unii Europejskiej będzie możliwe wychwytywanie 35 mln ton, a Komisja oczekuje 50 mln ton. 35 mln ton dwutlenku węgla rocznie można wychwycić, z czego zatłoczyć można tylko 27 mln ton, z uwagi na to, że liczba i kubatura tych geologicznych wyrobisk jest dość mocno ograniczona. W związku z tym cele, które w ramach szeroko pojętej polityki Green Deal są realizowane i wyznaczane przez Komisję Europejską, są zupełnie nierealne.

Szanowni państwo, jest to oczywiście technologia, która zmierza do wychwytywania, transportu i składowania pod ziemią CO₂ w ramach zielonej polityki Unii Europejskiej. Ona dotyczy głównie dużych biznesów, hut, cementowni, rafinerii. Oczywiście celem jest ograniczenie emisji z sektorów trudnych do dekarbonizacji, gdzie elektryfikacja nie jest wystarczająca, natomiast nie jest to też technologia, wbrew temu, co wybrzmiewa ze stanowiska rządu, przyjmowana z takim poklaskiem przez sektor biznesowy i sektor przedsiębiorców, ponieważ to generuje koszty. Wszelkie koszty związane z wychwytywaniem CO₂, jego transportem, czy to kołowym, kolejowym, samochodowym czy rurociągami, również składowanie później tego dwutlenku węgla w wyrobiskach geologicznych, są przerzucone na wytwórców, na producentów. W związku z tym to siłą rzeczy będzie odbijało się na cenach ich produktów i w końcowym efekcie zapłacą za to wszystko konsumenci. Te koszty zostaną przerzucone po prostu na konsumentów, czyli zwykłych ludzi.

Oczywiście istnieje wiele ryzyk związanych z tą technologią. Po pierwsze, oczywiście są to wyśrubowane cele, które są bardzo często nakładane przez Komisję Europejską w oderwaniu od możliwości technologicznych, finansowych poszczególnych gospodarek krajowych, co wynika chociażby z tych danych, które państwu przytoczyłem, ale również są wątpliwości ekologiczne co do tego rodzaju rozwiązań, ponieważ tego rodzaju masowe wstrzykiwanie, iniekcja CO₂ pod ziemię w takich ilościach może na przykład w danych regionach powodować na przykład wstrząsy indukowane poprzez wzrost ciśnienia pod ziemią.

Jest jeszcze kwestia bezpieczeństwa wód podziemnych. Do tego pan minister również się nie odniósł. Iniekcja CO₂ pod ziemię może powodować obniżenie pH wody, a także uwalnianie się arsenu, metalu ciężkiego, który ma wpływ na bardzo poważne schorzenia u ludzi, między innymi

choroby skóry. No i oczywiście kwestia szczelności różnego rodzaju wyrobisk podziemnych, to też jest sprawa do wytłumaczenia.

Dlatego jesteśmy oczywiście bardzo sceptyczni, jeżeli chodzi o te rozwiązania i zamordystyczne metody na zasadzie kagańca nakładanego przez Unię Europejską na przedsiębiorców. To są kolejne ograniczenia, kolejne regulacje, no i oczywiście kolejne obowiązki i koszty finansowe. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie pośle. Otwieram dyskusję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Czy pan minister chciałby zabrać głos? Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MKiŚ, główny geolog kraju Krzysztof Galos:

Szanowni państwo, co do kwestii wyśrubowanych celów stawianych przez Komisję, myślę, że jest między nami zgoda. Samo stanowisko rządu też tę sprawę jasno stawia, o czym przed chwilą mówiłem.

Co do kwestii tego, że koszty implementacji CCS będą ponoszone przez przedsiębiorców, to trudno z takim stwierdzeniem dyskutować, bo faktycznie tak jest. Natomiast z drugiej strony, i bardzo pobieżnie oczywiście o tym wspominałem, ale oferowane są różnego rodzaju instrumenty wsparcia działań tych przedsiębiorców, zwłaszcza w zakresie wychwytu, ale także w zakresie transportu i składowania, żeby ten wpływ na faktyczny koszt produkcji wysoce emisyjnych produktów, takich jak cement, był jak najmniejszy.

Co do kwestii bezpieczeństwa środowiskowego, wodnego i tak dalej, to chciałbym zauważyć, że to nie jest przedmiotem tego sprawozdania i stanowiska rządu. Natomiast jako główny geolog kraju chciałbym się wypowiedzieć, że postępujemy w tym względzie z najwyższą starannością i bez żadnego pośpiechu, tak żeby właśnie do tego typu zjawisk nie doprowadzić, nie pozwolić na takie lokalizacje przyszłych składowisk, gdzie to zagrożenie by występowało. A to sprawia, że realna perspektywa uruchomienia składowisk lądowych w Polsce, jak chodzi o składowiska CO₂, zapewne na większą skalę nie jest wcześniejsza niż za 6 do 8 lat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję. Więcej zgłoszeń nie widzę. W związku z tym chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2026) 252 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony w sekretariacie Komisji. Zamykam posiedzenie Komisji.